

holdighed den preussiske Regjering ikke har ladet undersøge, ikke kan sættes høiere end til 0,302 pCt., og da dette Tal vist maa antages for passende — fuldstændig nøiagtigt lader det sig nemlig ikke bestemme, da ingen Oplysninger foreligge om Produktets Sammensætning — bliver der her at give et Afdrag af $0,491 \div 0,302 = 0,189$; saa at Raffinationsværdien yderligere forringet dermed bliver 83,959 pCt.

ad Post 5. Under denne Post er opført et Tillæg af 0,787 pCt., høi med den preussiske Regjering mente, at Værdien af de i Køln benyttede Roesukkere burde prøges for at naa Gjennemsnitsværdien af tydske raa Roesukkere, 93,5 pCt., og Spørgsmaalet bliver da her, hvilket Gjennemsnit der kan antages for de danske Roesukkere. — Der haves endnu ingen officielle Oplysninger om Gjennemsnitsukkerindholdet af disse, men efter alt hvad der foreligger, maa man antage, at det maa være det samme som i Tydsland. Nu paa staar Regjeringen der, at det som sagt er 93,5, medens de tydske Sukkerfabrikanter vedblivende fastholde, at det kun er 93 pCt., og det turde derfor maaske være rettest, for heller ikke paa dette Punkt at gaa Roesukkerfabrikerne heri Landet for nær, at ansætte det danske Roeraasukker til et Gjennemsnitsukkerindhold af 93,25 pCt., hvorved Raffinationsværdien reduceres fra 83,959 til 83,72.

Videre end til en Raffinationsværdi af 83,72 pCt. hør der imidlertid under ingen Omstændigheder gaas, thi man har da allerede naaet næsten de samme Tal, som de preussiske Roesukkerfabrikkers Repræsentant i Toldparlamentet 1869 maatte indrømme Rigtigheden af, nemlig 83,33 for Sukker med et Sukkerindhold af 93 pCt., hvilket vil være det samme som 83,55 for Sukker af 93,25 pCt. (efter laveste Beregning).

Der er imidlertid et andet Forhold, som ikke tidligere er blevet belyst, og egentlig ogsaa før var uden Betydning, men nu efter den her foretagne Forandring ikke tør lades ude af Betragtning. Ved de første Kølnforsøg raffineredes nemlig ikke ubelukkende rene Kolonialsukkere, men en Blanding af disse og Roeraasukkere, ja ved det af disse Kølnforsøg, som her nærmest skal tjene til Sammenligningsled, var der næsten 28 pCt. Roesukker-Raamateriale. I alt raffineredes ved dette Forsøg 800,000 Pd. Raasukker, hvoraf 688,135 Pd. vare tropiske Sukkere, medens de 111,865 Pd. vare franske Roeraasukkere med et Gjennemsnitsindhold af 94,38 pCt. Sukker (sfr. Motiverne til Loven af 3die Mai 1873, Side 36 Sp. 2). Saalænge Roeraasukkeres (af 93,5 pCt. Sukker) Raffinationsværdi, som forudsat i Forslag til Lov om Bestatningen af indenlandst Roesukker,

var fastsat til 85,86 pCt. (o: Reduktion i Afgiften af 2,5 pCt.), havde dette Forhold ingen eller dog kun en forsvindende Betydning, hvorfor det heller aldrig er blevet fremhævet af de tydske Roesukkerfabrikanter i deres Indlæg; men jo lavere Roeraasukkerets Raffinationsværdi sættes i Forhold til Kolonialsukkerets, desto større Indflydelse faar det, idet Kolonialsukkerets Raffinationsværdi herved bliver for lav. Loven af 3die Mai 1873 fastsatte en Afgiftsreduktion af 4 pCt., eller, hvad der kommer ud paa det samme, fastsatte en Raffinationsværdi for Roeraasukkeret af 84,62, naar Sukkeret i Gjennemsnit holdt 93,5 pCt., istedetfor at Lovforlaget havde en Reduktion af 2,5 pCt., naar Sukkerets Raffinationsværdi var 85,866 og dets Sukkerindhold 93,5. Allerede denne Forandring, hvorved Raffinationsværdien for Roeraasukkerne sank, forhøjede i Virkeligheden de til Kølnforsøget benyttede Kolonialsukkeres Raffinationsværdi til 88,74 pCt., og da man fastsatte Raffinationsværdien til 84,62, burde man strengt taget være kommen til en yderligere Reduktion, idet $88,74 : 84,62 = 100 : 95,36$, hvor efter Afgiftsfradraget bliver 4,64 pCt. istedetfor 4 pCt.

Dette Forhold bliver nu atter forandret, idet den foranførte kritiske Undersøgelse af Resultatet af Kølnforsøgene yderligere ned sætter Roeraasukkeres gjennemsnitlige Raffinationsværdi til 83,72 pCt., og saakæmt man godkjender dette Resultat, vil Kølnforsøgenes Kolonialsukkeres Raffinationsværdi stige til $89,01 = 89$. Herved kommer man, da $89 : 83,72 = 100 : 94,07$, til en Afgiftsreduktion af $100 \div 94,07$ eller 5,99, afrundet 6 pCt., istedetfor de nu gjældende 4 pCt.

Rigtigheden af den her fremførte Beregningsmethode er i den seneste Tid bleven konstateret ved en Del Forsøg, der, navnlig paa Foranledning af det nederlandske Finantsministerium, ere foretagne, for efter den saakaldte Scheiblerske Methode at bestemme den theoretiske Raffinationsværdi af et betydeligt Antal Prøver af Kolonialsukkere, medens tilsvarende Forsøg for Roeraasukkeres Vedkommende ere stede tidligere af en anset tydsf Sukkerkemiker, Dr. Bodenbender.

Til de udfomne 6 pCt. har man ment i Overensstemmelse med Folkethingets Udvalgsbetænkning at kunne tillægge 2 pCt. som Godtgjørelse for de til Raffineringen benyttede Sten- og Bentul; men samtidig maa det ogsaa bestemte udtales, at man med dette Forslag i Virkeligheden er gaaet saa yderlig, som det paa nogen Maade kan lade sig gjøre, ja i et enkelt Tilfælde, nemlig ved Reduktionen fra 93,5 til 93,25, maaskee endog vel vidt, naar man tager Hensyn til, at her i Landet er indført Produktbestatning.

Fortoldningen af Sukker har, for de enkelte Positioners Vedkommende, filllet sig saaledes i de sidste 4 Finantsaar: